

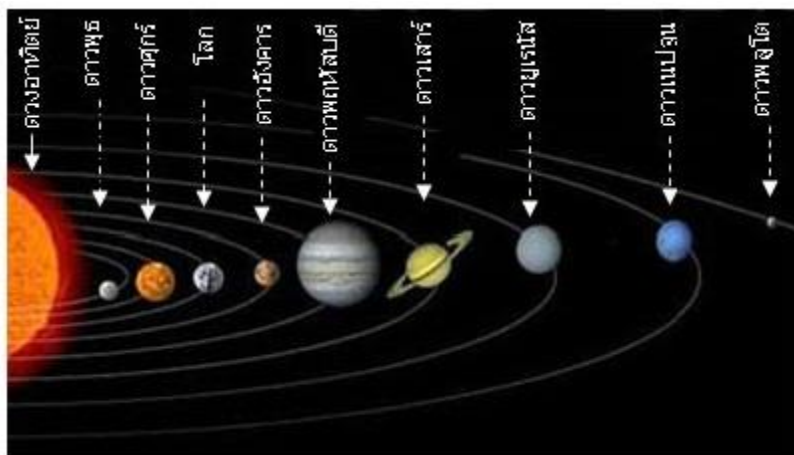
โหราศาสตร์ภารตะ 7

ดาวพระเคราะห์ห้วงนอก

โดย เสรมฐวิทย์ ชีรวินิจ

ตอนก่อนหน้านี้ ผมพูดถึง ดาวพุธ และ ดาวศุกร์ ว่าเป็นดาวพระเคราะห์ใน เพราะเป็นดาวพระเคราะห์ที่อยู่ใกล้ดวงอาทิตย์ที่สุด และอยู่ระหว่างดวงอาทิตย์ กับ โลก

ในขณะที่ถ้านับจากโลกออกไปในทิศทางตรงข้าม เราเรียก ดาวที่อยู่ด้านนี้ว่า ดาวพระเคราะห์ห้วงนอก อันประกอบด้วย ดาวอังคาร , ดาวพฤหัสบดี , ดาวเสาร์ , ดาวยูเรนัส , ดาวเนปจูน และ ดาวพลูโต ตามลำดับ (ตามภาพ)

แน่นอนว่า ดาวพระเคราะห์ห้วงนอกเหล่านี้ ย่อมจะโคจรช้ากว่าดาวพระเคราะห์ใน เช่น ดาวอังคาร ซึ่งถือว่าโคจรเร็วที่สุดในบรรดาดาวพระเคราะห์ห้วงนอก ก็ยังใช้เวลาถึง 687 วันในการโคจรรอบดวงอาทิตย์ ในขณะที่โลกใช้เวลาประมาณ 365 วันในการโคจรรอบดวงอาทิตย์

แต่อัตราการหมุนรอบตัวเองของดาวอังคารนั้น ใกล้เคียงกับโลกมาก คือใช้เวลาประมาณ 24 ชั่วโมง 37 นาที

ในทางโหราศาสตร์ ดาวอังคาร(๓)จะใช้เวลาประมาณ 45 วัน หรือ 1 เดือนครึ่ง ในการโคจรในแต่ละราศี หรือ 1 ปีครึ่ง ในการโคจรจนครบทั้ง 12 ราศี

ดาวอังคาร มีสีแดง จึงเรียกว่า ดาวแดง ชาวโรมันโบราณเรียกดาวอังคาร ว่า มาร์ส (MARS) ซึ่งเป็นชื่อของ เทพเจ้าแห่งสงคราม ดังนั้น นัยยะแห่งความหมายของดาวอังคาร(๓) จึงมักจะออกไปในทางการกระทำ ความว่องไว เข้มแข็ง ร้อนแรง

ถัดจากดาวอังคารไป ก็คือ ดาวพฤหัสบดี หรือที่เรียกสั้นๆว่า ดาวพฤหัสบดี

ชาวโรมันโบราณเรียกดาวพฤหัสบดีว่า จูปีเตอร์ (JUPITER) หรือ ที่ชาวกรีกเรียกว่า ซุส (ZEUS) ผู้เป็นประมุขแห่งเทพเจ้าทั้งหมดที่สถิตบนเขาโอลิมปัส

ดาวพฤหัสบดี เป็นดาวที่ใหญ่ที่สุดในระบบสุริยจักรวาล ใหญ่กว่าโลกประมาณ 11.2 เท่า โคจรรอบดวงอาทิตย์ใช้เวลา 4332.71 วัน หรือ 11.87 ปี หรือ นับแบบตัวเลขกลมๆก็คือ 12 ปี

ตำราของอาจารย์เทพย์ สาริกบุตร เขียนเกี่ยวกับดาวพฤหัสบดี ไว้ว่า

“เราจึงนำเอามาใช้ 12 ปีเป็นหนึ่งรอบ การนับรอบปีที่เรานิยมใช้กันอยู่จนกระทั่งบัดนี้ คือ อายุ 5 รอบเท่ากับ 60ปี มักนิยมทำบุญให้ทานการกุศล เรียกอย่างจีนว่า ทำบุญแซยิด”

ในทางโหราศาสตร์กำหนดให้ พระพฤหัสบดี(๕) โคจรราศีละ 1 ปีโดยประมาณ และใช้เวลาประมาณ 12 ปี ในการโคจรจนครบทั้ง 12 ราศี

ในทางโหราศาสตร์ ดาวพฤหัสบดี(๕) จะให้ความหมายในทางที่ดีเป็นส่วนใหญ่ เช่น โชคดี ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่บรรดาคนชอบดวงเมื่อเห็น พระพฤหัสบดี(๕)โคจรทับลัคน์ หรือ เล็งลัคน์ ก็มักจะชอบด้วยคิดว่า ดาวพฤหัสบดี(๕) กำลังจะให้โชคแก่ตนแล้ว

อันที่จริง ก็มีข้อยกเว้นอยู่บ้าง

ถัดจากดาวพฤหัสบดี ออกไปก็คือ ดาวเสาร์ ซึ่งอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ เป็น 2 เท่าของระยะทางจากดาวพฤหัสบดี ถึง ดวงอาทิตย์ ดาวเสาร์(๗) จึงใช้เวลานานถึง 30 ปี กว่าจะโคจรรอบดวงอาทิตย์ 1 รอบ

ชาวโรมันโบราณเรียกดาวเสาร์ว่า แซทเทิร์น (SATURN) ซึ่งเป็น เทพเจ้าแห่งการเพาะปลูก และการเก็บเกี่ยว โดยมีสัญลักษณ์เป็นรูปเกี่ยวเกี่ยวข้าว จึงไม่น่าแปลกใจแต่ประการใด ที่ในทางโหราศาสตร์ ดาวเสาร์(๗) จะเป็นเจ้าเรือนเกษตรที่ราศีมังกร ซึ่งเป็นราศีต้นธาตุดิน

ชาวกรีกโบราณเรียกดาวเสาร์ว่า โครโนส (CRONOS) ซึ่งเป็น เทพเจ้าแห่งกาลเวลา (นาฬิกาเดี่ยวนี้นักจะโฆษณาว่ามี โครโนกราฟ ซึ่งเป็นเครื่องมือจับเวลา ก็มาจากชื่อของเทพเจ้าโครโนส นั่นเอง)

ตำนานปรัมปราของกรีก เกี่ยวกับเรื่องเทพเจ้าโครโนส กล่าวไว้ว่า

เทพเจ้าโครโนส กล่าวว่าลูกๆของตัวเองจะขึ้นมาแย่งชิงบัลลังก์ของตน จึงจัดการกินลูกของตัวเองทุกคนที่เกิดมาในทันที จนกระทั่งคนสุดท้าย มารดาแอบเอาก้อนหินห่อผ้าอ้อมไปให้เทพโครโนส กินแทน และแอบเอาลูกคนนั้นมาเลี้ยง

เด็กคนนั้นเติบโตใหญ่ขึ้นมาในเวลาต่อมา และเป็น เทพเจ้า มีนามว่า เทพซุส (ZEUS) หรือ เทพจูปีเตอร์(JUPITER) ตามที่เรารู้จักกันนั่นเอง

จากนิยายปรัมปราเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ชาวกรีกโบราณมีความคิดที่ลึกซึ้งในเชิงปรัชญามาก เพราะ “กาลเวลา” ไม่เคยปราณีใคร กลืนกินทุกอย่างที่ขวางหน้า มนุษย์ทุกคนอาจจะหนีอะไรได้มากมาย แต่ที่หนีไม่พ้น ดินไม่หลุดแน่นอนก็คือ “เวลา”

“เวลา” ทำให้มนุษย์แก่ลง และ ตายในที่สุด

เทพโครโนส จึงกินทุกอย่าง แม้กระทั่งลูกๆของตนเอง

ภาพเขียนชื่อดังของ ฟรานซิสโก โกยา ชาวสเปน ที่มีชื่อว่า SATURN DEVOURING HIS SON หรือ เทพเสาร์กำลังกินลูกตัวเอง เป็นภาพที่แสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานปาดัว ในกรุงมาดริด ประเทศสเปน เวลาผมพาทัวร์ไปสเปน ก็จะต้องพาลูกทัวร์ไปชมรูปภาพนี้ทุกครั้ง และเล่าถึงแรงบันดาลใจของ โกยา ในการเขียนภาพนี้ ซึ่งเศร้าใจเหลือเกิน

ก็เลยเอามาให้ดูกัน

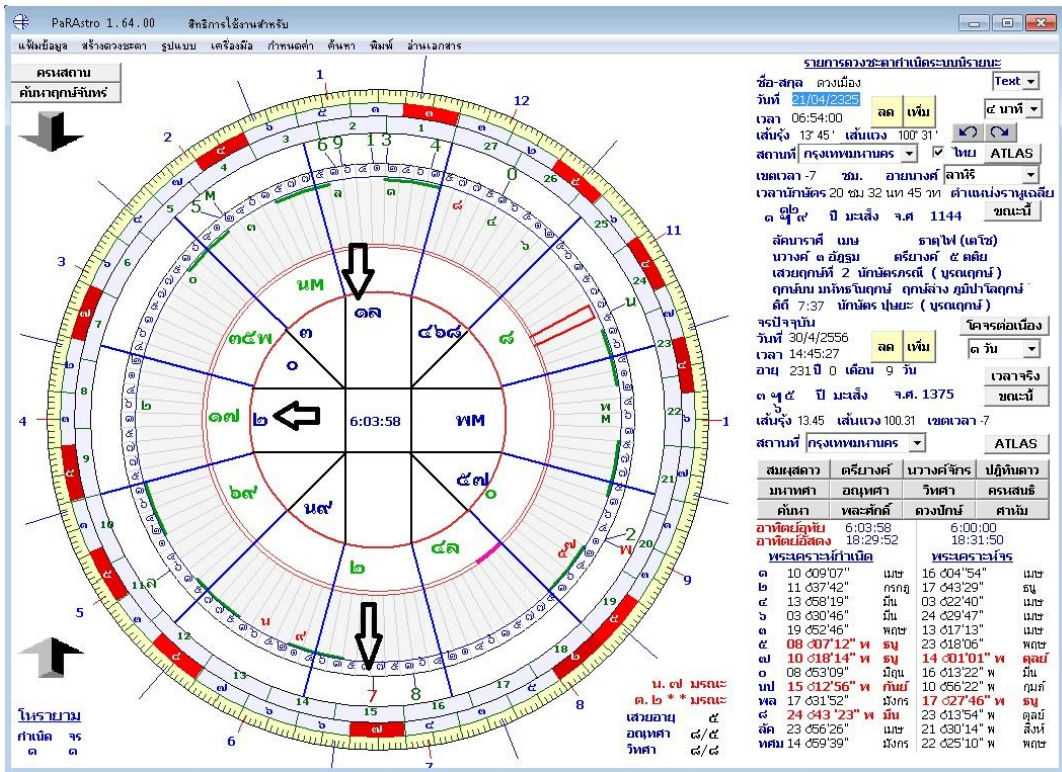
ด้วยอนุภาพแห่งการทำลายล้างของ โครโนส หรือ ดาวเสาร์ นี้เอง ใครที่ชอบดูดวงชะตา ก็มักจะ ไม่ชอบดาวเสาร์(๗) โดยเฉพาะ เมื่อเสาร์(๗)โคจรทับลัคนา หรือ เสาร์(๗)เส็งลัคนา ก็มักจะกลัวกันมากทีเดียวว่าจะเกิดเรื่องร้ายๆกับตนเอง

เท็จจริงอย่างไร ผมจะนำเรื่อง “ความหมายดาว” มาเล่าในตอนต่อไปครับ

เมื่อจำลองภาพดวงดาวบนท้องฟ้า มาสู่จักรราศีในทางโหราศาสตร์ จะพบว่า พระเสาร์(๗)ใช้เวลาประมาณ 30 ปีกว่าจะโคจรไปจนครบวงรอบจักรราศี เท่ากันกับเวลาที่ดาวเสาร์ โคจรรอบดวงอาทิตย์ในทางดาราศาสตร์พอดี

และ พระเสาร์(๗) ใช้เวลาประมาณ 2 ปีครึ่งในการโคจรในแต่ละราศี

ขณะนี้ ที่บรรดาโหราทำนายทายทักว่า ดวงเมืองไม่ค่อยจะดีนั้น ก็เป็นเพราะพระเสาร์(๗) กำลังโคจรมาอยู่ที่ราศีตุลย์ เส็งกับ “ลัคนา”ของดวงเมือง , เส็งกับ อาทิตย์(๑)เดิม และลัคนา และ เป็นเกณฑ์กับ จันทร์(๒)เดิมอีก

เห็นมั้ยครับว่า วิชาโหราศาสตร์ภารตะ ถอดข้อเท็จจริงของดวงดาวบนท้องฟ้า ลงมาไว้ในรูปจักรราศีทุกประการ

นอกเหนือจากดาวทั้ง 3 ดวงนี้แล้ว ก็ยังมี ดาวยูเรนัส หรือ ที่เราเรียกว่า มฤตยู, ดาวเนปจูน และ ดาวพลูโต อีกที่เป็นดาวพระเคราะห์วงนอก

แต่เนื่องจากดาวทั้งสามดวงนี้ อยู่ไกลจากโลกมาก โคจรช้า และไม่ค่อยมีสถิติที่แสดงผลของดาวทั้งสามดวงมากพอ ที่จะชี้ชัดเรื่องหนึ่งเรื่องใดลงไป

ดาวเหล่านี้จะมีฐานะเป็นดาวผสมโรง หรือ ดาวขยายความในเรื่องใดๆที่มันเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วย

เช่น ดาวมฤตยู จะให้ความหมายเรื่อง ความรวดเร็วฉับไว เกิดขึ้นฉับพลันทันที , ดาวเนปจูน จะให้ความหมายในเรื่อง ความคลุมเครือ ความไม่แน่นอน สิ่งที่แอบลับซ่อนเร้น และ ดาวพลูโต จะให้ความหมายในเรื่อง ปริมาณที่มากๆ เป็นต้น

ที่นี้ก็มาถึง ดาวอีก 2 ดวงสุดท้ายที่อยู่ในระบบโหราศาสตร์ภารตะ คือ ราหู(๘) และ ดาวเกตุ(๙)

อันที่จริง จะเรียก ราหู(๘) และ เกตุ(๙) ว่าเป็นดาวนั้นถือว่าไม่ถูกต้อง เพราะ ราหู(๘)ไม่อยู่ในบัญชีรายชื่อของดาวในวิชาดาราศาสตร์ และ แม้กระทั่งในวิชาโหราศาสตร์ก็ได้ถือว่า ราหู(๘) และ เกตุ(๙) เป็นดวงดาวเช่นกัน

หากแต่เป็น “จุด” ที่เกิดจากการทับกัน หรือ เป็นวงตัวเป็นแกนเดียวกันระหว่าง โลก , พระอาทิตย์(๑) และ จันทร์(๒) คล้ายกันกับการเกิดของ “ลัคนา” ที่เกิดจากจุดตัดกันของ “สุริยวิถี” กับ เส้นขอบฟ้าตะวันออก (HORIZON) ณ.เวลาที่เข้าของดวงชะตาถือกำเนิด

ในวิชาโหราศาสตร์ภารตะ ราหู(๘) และ อองศาของราหู(๘) ที่สัมพันธ์กับดวงอาทิตย์(๑) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเกิด “คราส” ไม่ว่าจะเป็น สุริยคราส หรือ จันทรคราส ก็ตาม

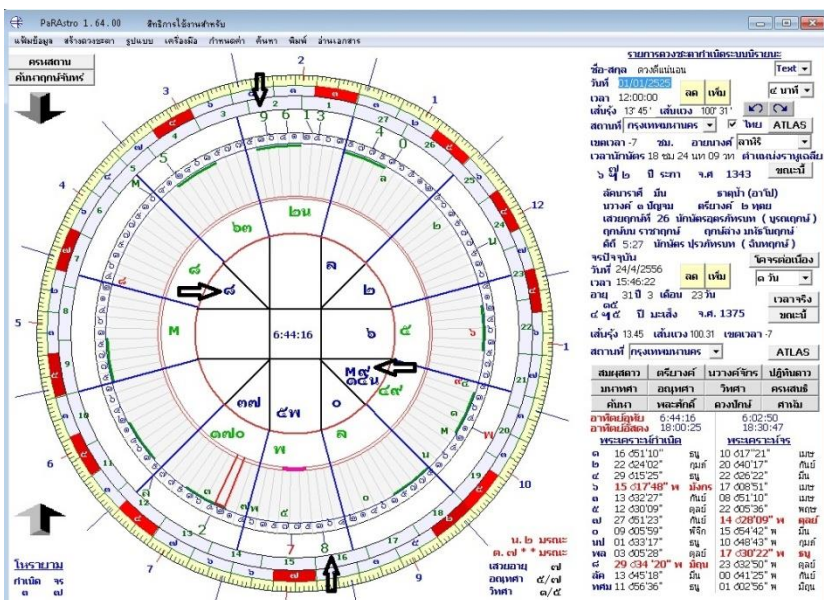
ส่วนดาวเกตุ(๙)นั้น ในวิชาโหราศาสตร์ภารตะ ถือเสมือนเป็น หาง ของ พระราหู(๘) จึงทำให้พระเกตุ(๙)จะต้องอยู่ในราศีตรงกันข้ามกับ พระราหู(๘) หรือ ที่เรียกว่า “เล็งกัน” เสมอ

และเล็งกันในระยะที่ องศาเท่ากันสนิท

ข้อที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งก็คือ ราหู(๘) จะมีทิศทางการโคจรที่ไม่เหมือนดาวดวงอื่นใด กล่าวคือ ดาวเคราะห์ดวงอื่นๆจะโคจรในทิศทาง “ทวนเข็มนาฬิกา” เสมอ ยกเว้น ตอนที่ดาวนั้นๆอยู่ในระยะที่เดินถอยหลัง หรือ ที่เรียกกันในทางโหราศาสตร์ว่า “พัดตัว”

ในขณะที่ราหู(๘)จะโคจรในทิศทาง “ตามเข็มนาฬิกา” ยกเว้นในตอนี่ ราหู(๘) โคจรถอยหลังอีกเช่นกัน

และเมื่อ ราหู(๘) โคจร “ตามเข็มนาฬิกา” ก็ย่อมทำให้ เกตุ(๙) ซึ่งต้องอยู่ตรงกันข้ามกับ ราหู(๘) เสมอ ต้องโคจร “ตามเข็มนาฬิกา” ล้อกันแบบนี้เสมือนกระจกเงาซึ่งกันและกัน (ตามในภาพ)

ราหู(๘) และ และ เกตุ(๙) จะโคจรจนครบรอบทุกราศี กระทั่งมาถึงจุดเดิมในเวลาประมาณ ๑๘ ปี ๖ เดือน หรือ ราหู(๘) กับเกตุ(๙) จะใช้เวลาประมาณ ๑ ปีครึ่ง ในการโคจรผ่านแต่ละราศี

ขณะนี้(24 เมษายน 2556) ราบู(๘) (ในโปรแกรมจะใช้เลข 8) จะโคจรอยู่ที่ราศีตุลย์ และจะเส็งกับ
เกตุ(๙) (ในโปรแกรมจะใช้เลข 9) ที่อยู่ที่ราศีเมษ

การผูกดวงที่ทำให้เห็นราบู(๘)อยู่ตรงกันข้ามกับ เกตุ(๙)เสมอ นั้น เป็นการผูกดวงในระบบ ล่าหรี
และใช้ ค่าร่าบู(๘)จริง ไม่ใช่ค่าเฉลี่ย ซึ่งผู้สร้างโปรแกรมผูกดวงนี้ขึ้นมา ก็คือ อาจารย์ยิวเลิศ จิว

สามารถติดต่อขอซื้อโปรแกรมจากอาจารย์ยิวเลิศ ได้ที่บล็อกนี้เช่นกันครับ

ติดตามอ่านตอนต่อไปนะครับ